

[Steen Folke]

således al mulig grund til at tro, at vi kunne have forhandlet os frem til et fælles forslag. Men nu vel: DKP foretrak at køre sagen solo, og så kan jeg i hvert fald sige, at VS ser positivt på forslaget.

Ministeren og hr. Jimmy Stahr er forundrede over, at der kommer forslag om en væsentlig forbedring af SU netop nu, men der er rent faktisk et skrigende behov for meget væsentlige forbedringer, og hvis det endnu ikke er gået op for socialdemokratiet, så må de uddannelsessøgende udvide deres aktioner.

DKPs forslag indebærer for det første en afskaffelse af de helt uacceptable banklån, som foreslås erstattet af statslån. Det finder ministeren er et ganske urimeligt og uansvarligt forslag. Må jeg forstå det på den måde, at ministeren er glad for, at venstre-regeringen i 1974 afskaffede statslåne til fordel for banklåne? Det vil jeg egentlig gerne have et svar på.

DKPs forslag betyder en lettelse af tilbagebetalingsbyrden for de studerende, men dog stadig kun en lettelse, idet låne opret holdes. Hensigten bag forslaget er på længere sigt at afvikle disse lån, således at uddannelsesstøtten på et tidspunkt overgår til kun at udgøres af stipendier.

Dette mål er VS helt enig i, men i DKPs forslag mangler der en præcisering af forholdet mellem låne- og stipendieandelen, og hvorledes denne aftrapning skal foregå. Ligeledes mangler der en nærmere fastsættelse af uddannelsesstøttens aktuelle beløb og en regulering efter pristallet, men det er givetvis noget, man kan udbedre.

Et andet vigtigt punkt er, at forslaget indeholder en udvidelse af støttegruppen, hvor de 16-18-årige inddrages, i modsætning til undervisningsministerens forslag, hvori ungdomsydelsen for denne aldersgruppe opret holdes.

Desuden foreslås den nuværende afhængighed af forældreindtægt afskaffet, men det gøres, som fru Ebba Strange var inde på det, kun i bemærkningerne til forslaget. Jeg synes næsten, der er en modstrid mellem bemærkningerne på dette punkt og selve forslagens tekst i § 2, stk. 3.

Der foreslås en skillelinje for forældreafhængigheden ved de 18 år. Det mener vi nok giver nogle problemer, først og fremmest hvis det hidtidige kriterium, den skattepligtige

indkomst og formue, bliver afgørende. Dette medfører jo, at børn af forældre med stor bruttoindtægt, men også store fradragsmuligheder, begunstiges. Det er netop for denne aldersgruppe vigtigt at give en ordentlig økonomisk støtte til fortsat skolegang ud over den undervisningspligtige alder, idet vi ved, at det er her, den sociale skævhed i uddannelsesforløbet sætter kraftigt ind.

I CURs forslag inddrager man ligeledes de 16-18-årige i uddannelsesstøttens område, men dette er, som vi har set for nylig, blevet forkastet af socialdemokratiet og SV-regeringen, på trods af at man i bemærkningerne hyklerisk understreger grundsætningen om lighed i uddannelse. »Ingen skal af økonomiske grunde forhindres i at få den uddannelse, de har lyst til«, siger man. Virkeligheden er en anden. Derfor er der behov for en væsentlig SU-reform, f. eks. efter retningslinjerne i dette lovforslag.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Jeg vil da sige tak for de forskellige indlæg; de var såmænd ikke så meget anderledes, end jeg havde forestillet mig på forhånd. Jeg synes, at både undervisningsministeren, den socialdemokratiske ordfører og venstres ordfører havde så travlt med at komme ned fra talerstolen, at det næsten virkede, som om de havde lidt dårlig samvittighed. Man undrer sig over, at vi fremsætter et forslag, dagen før undervisningsministerens forslag var til 1. behandling. Nu er det jo galt at fremsætte forslag, men vi fandt, det var helt nødvendigt, når man så det forslag, som man fremsatte fra undervisningsministerens side, efter at vi i årevis havde hørt tale om, hvad det var, der var på trapperne. Man kalder det en reform. Vi synes, det, der er kommet, i den grad er støvsuget for visioner og er det modsatte af en reform. Det ser anderledes ud, men på mange punkter giver det de uddannelsessøgende dårligere vilkår, end de faktisk har efter den SU-lov, der er i dag.

Så finder undervisningsministeren det uforståeligt, at vi kan fremsætte et forslag med sådanne væsentlige merudgifter. Undervisningsministeren er i bladet Det ny Notat i februar i år citeret for at have udtalt, at man i hvert fald skal fjerne banklåne og øge støtteniveauet i al almindelighed, og det kan man ikke gøre, uden at der bliver brugt pen-